

Prawosławny Punkt Duszpasterski
pw. św. męcz. archim. Grzegorza (Peradze)

Biały Anioł

Nr 22 (33)

31 maja 2009 r.

VII NIEDZIELA PO WIELKANOCY

NIEDZIELA ŚWIĘTYCH OJCÓW I SOBORU POWSZECHNEGO
Świętych Męczenników Chełmskich i Podlaskich

Ewangelia według św. Jana (17, 1 – 13)

W owym czasie, Jezus, podniósłszy oczy ku niebu rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwiej, zanim świat powstał.

Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni.

Dzieje Apostolskie (20, 16 – 18, 28 – 36)

W owe dni Paweł postanowił ominąć Efez, aby nie tracić czasu w Azji. Śpieszył się bowiem, aby, jeśli to możliwe, być na dzień Pięćdziesiątnicy w Jerozolimie. Z Miletu posłał do Efezu i wezwał starszych Kościoła. A gdy do niego przybyli, przemówił do nich: «Wiecie, jakim byłem wśród was od pierwszej chwili, w której stanąłem w Azji. Uważajcie na samych siebie i na całe stado, nad którym Duch Święty ustanowił was biskupami, abyście kierowali Kościołem Boga, który On nabył własną krwią. Wiem, że po moim odejściu wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając stada. Także spośród was samych powstaną ludzie, którzy głosić będą przewrotne nauki, aby pociągnąć za sobą uczniów. Dlatego czuwajcie, pamiętając, że przez trzy lata we dnie i w nocy nie przestawałem ze łzami upominać każdego z was. A teraz polecam was Bogu i słowu Jego łaski władnemu zbudować i dać dziedzictwo ze wszystkimi świętymi. Nie pożądałem srebra ani złota, ani szaty niczyjej. Sami wiecie, że te ręce zarabiał na potrzeby moje i moich towarzyszy. We wszystkim pokazałem wam, że tak pracując trzeba wspierać słabych i pamiętać o słowach Pana Jezusa, który powiedział: "Więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu"».

Po tych słowach upadł na kolana i modlił się razem ze wszystkimi.

Rozważania niedzielne

Modlitwa Syna Bożego Jezusa Chrystusa jest najpiękniejszym wzorem modlitwy o jedność. W tej modlitwie Jezus modli się za swoich uczniów, czyli Kościół żyjący w świecie, który narażony jest na różne niebezpieczeństwa, jak: rozbicie wspólnoty, nienawiść świata, niewierność Bogu, ekspansja i dynamika zła. Wśród tych prośb dominuje sprawa jedności, o którą Chrystus czterokrotnie prosi Ojca. Pierwsza prośba łączy trwanie uczniów w jedności z zachowaniem ich w Imieniu Boga. Jedność Kościoła otrzymuje tu najwyższe uzasadnienie: powinna to być jedność na wzór tej, jaka łączy Ojca i Syna. Jest ona wewnętrzna, duchowa, zakłada nie tylko trwanie w znajomości Boga, objawionej przez Chrystusa, lecz również w świętości, sprawiedliwości i miłości. Jedność chrześcijan nie tylko czerpie wzór z jedności Osób Boskich, lecz z niej pochodzi. Pojęcie jedności łączy się z ideą "chwały", którą należy rozumieć jako udział w życiu Bożym. To życie Boże obecne i rozwijające się w społeczności Cerkwi chrystusowej jest gwarantem prawdziwej miłości.

Chrystus modli się o doskonałą jedność. A gwarantuje ją miłość Ojca do uczniów na miarę Jego miłości do Syna. To ta miłość gromadzi, jednoczy i spaja uczniów Chrystusa w jeden Kościół, jedną owczarnię, której On jest jedynym pasterzem. O ile w pozostałych rozdziałach Ewangelii Chrystus daje różne

wskazówki, polecenia i poucza, to w siedemnastym rozdziale Ewangelii wg św. Jana jedności nie poleca, nie poucza o niej, lecz o jedność się modli. Tą jedność bowiem można tylko wymodlić.

Ks. Artur Aleksiejuk

Zdaniem Ojców i nie tylko...

„Dzięki łasce Bożej i umiłowanemu przez Boga cesarzowi Konstantynowi zebraliśmy się z różnych prowincji i miast, aby odbyć wielki i święty sobór w Nicei. Uznaliśmy przeto za rzecz ze wszech miar konieczną, by został wysłany również do was list od świętego soboru. Pragniemy, abyście się dowiedzieli, co było przedmiotem naszych obrad, jakie sprawy zbadano, co postanowiono i co zarządzono. W obecności umiłowanego przez Boga cesarza Konstantyna, jako pierwszą ze wszystkich, rozpatrzyliśmy sprawę bezbożności i przestępstwa Ariusza oraz zwolenników jego nauki. Postanowiliśmy jednomyślnie potępić jego bezbożną doktrynę oraz słowa i bluźniercze wyrażenia, których używał, znieważając Syna Bożego:

«jest z niczego», «zanim się narodził nie był», «był kiedyś czas, kiedy go nie było» i to, że «Syn Boży zdolny jest z własnej woli do dobra i do zła» Wszystko to święty sobór potępił, aby nie słuchać dłużej nauki bezbożnej i szalonej i by nie zność cierpliwie słów pełnych bluźnierstw. (...)

Módlcie się także za nas wszystkich, aby podjęte przez nas słuszne postanowienia przetrwały niezmienione, przez Boga Wszechmogącego, przez Pana Naszego Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym. Jemu chwała na wieki wieków. Amen”.

List soboru w Nicei do Egipcjan (fragmenty)

Z orzeczeń I Soboru Powszechnego (325 r.)

Kanon 16

Prezbiterów, diakonów i w ogóle wszystkich duchownych, którzy lekkomyślnie, nie mając przed oczyma bojaźni Bożej i nie znając żadnego respektu dla praw kościelnych, opuszczają swój Kościół, nie wolno w żadnym przypadku przyjmować w innych Kościołach. Trzeba ich wszelkimi sposobami zobowiązać, aby koniecznie wrócili do swoich parafii, jeśli sprzeciwia się i pozostaną, należy ich wykluczyć ze wspólnoty. Gdy ktokolwiek ośmiela się przejąć duchownego należącego do innego biskupa i święcić go dla swego własnego Kościoła bez zgody biskupa, od którego odszedł, to takie święcenia są nieważne.

Kanon 20

Ponieważ są tacy, którzy klęczą w niedzielę i w dni pięćdziesiąticy, święty sobór postanowił, że modlitwa do Pana ma być zanoszona w postawie stojącej, by wszędzie był przestrzegany jeden i ten sam porządek.

Terminy nabożeństw

W siódmym tygodniu po Wielkanocy w naszej cerkwi będą sprawowane następujące nabożeństwa:

- **6 czerwca** (sobota) – sobota rodzicielska przed Pięćdziesiątnicą
Święta Liturgia – godz. 9.00.
- **6 czerwca** (sobota) – wigilia Święta Pięćdziesiąticy
Całonocne czuwanie – godz. 18.00.
- **7 maja** (niedziela) – Święto Pięćdziesiąticy, czyli Dzień Trójcy Świętej
Święta Liturgia – godz. 10.00.

Serdecznie zapraszamy!

Adres: 00 – 544 Warszawa, ul. Wilcza 31, <http://www.liturgia.cerkiew.pl>

Nr konta: 33 1240 6074 1111 0010 2337 3609.

Redaktor odpowiedzialny: ks. Artur Aleksiejuk, **nr tel.** – 603037770.